

[Skatteministeren]

har mest sympati for den del af pakken, som handler om benzin. Den er SF til gengæld ikke så stærkt engageret i. Måske var det derfor, hr. Dohrmann stillede sit forslag.

Jeg kan ikke i dag bedømme hr. Dohrmanns chancer for at komme igennem med et sådant ændringsforslag, der deler forslaget i to, men på den givne foranledning vil jeg da gerne understrege, at set fra regeringens synspunkt vil der, også selv om forslaget skulle blive delt i to, være tale om, at det udgør en helhed. Regeringen betragter altså alle dele i forslaget som en helhed, hvad enten de holdes samlet eller skilles i to dele rent Ting-teknisk.

Så skal jeg i øvrigt kun runde af med at udtrykke en forhåbning om, at det under de videre drøftelser i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg vil vise sig muligt at skabe et flertal for regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Der er en række spørgsmål, som jeg ikke synes vi fik besvaret.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at regeringen har en plan for tilnærmelse af energiafgifterne til EF. Jeg spurgte i min ordførertale, om det overhovedet er regeringens politik at tilnærme energiafgifterne til EF. Hvis det er tilfældet, kan vi så ikke bare få nogle stikord om, hvordan regeringen har tænkt sig det? Jeg synes, det er væsentligt, at vi ved, i hvilken sammenhæng dette forslag indgår.

Jeg er enig med ministeren, når han siger, at forslaget her er en helhed. Sådan har SF også betragtet det. Derfor vores kvababelser, fordi vi netop er meget lidt begejstret for nedsættelsen af benzinafgifterne.

Når ministeren siger, at prisforskellen på 5 øre mellem den blyfri og den almindelige benzin er en markant difference, så vil jeg dog gøre ministeren opmærksom på, at 5 øre nu ikke er så markant. Det er da en så lille mængde, at den er på vej ud af det danske møntsystem, så nogen markant difference kan jeg nu ikke se. Der er da forskel, javel, men en markant difference synes jeg nu var for stærkt.

Jeg er også enig, når ministeren siger, at forslaget, som det ligger her, er uegnet til en principiel diskussion om grundlæggende ændringer i vores afgiftssystem. Det var jo det, jeg beklagede i min ordførertale: at der ikke var gjort

noget forsøg på at tage en egentlig energi- og miljøpolitisk debat i denne sammenhæng, for det synes jeg da i allerhøjeste grad der er brug for.

Vores sidste spørgsmål skal derfor være: Er det sådan, at regeringen er villig til at gøre dette forslag grønnere?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne sige hjertelig tak til skatteministeren, fordi han bekræftede, at det forslag, regeringen har lagt på bordet, overhovedet ikke drejer sig om afgiftslettelser. Tværtimod er det afgiftsstigninger, vi taler om. Ministeren indrømmede foranlediget af mit direkte spørgsmål, at den gennemsnitlige udgift pr. familie vil beløbe sig til 300-400-500 kr. i forhøjede energiafgifter på årsbasis.

Begynder man at regne på, hvad en gennemsnitlig familie har af benzinudgifter, og trækker de håndører fra, som regeringspartierne og partierne bag aftalen i øvrigt foreslår af lettelser, er det jo helt klart, at det, regeringen foreslår her, er forhøjede energiafgifter. Det kan der ikke herske nogen som helst tvivl om.

Så kan man selvfølgelig spørge sig selv: Er det på grund af det her rene miljø, som SF taler så varmt for, og som vi naturligvis alle sammen ønsker, blot på en anden måde, eller er det af hensyn til det skrantende naturgasnet? Og dermed tror jeg egentlig, at vi er fremme ved sagens kerne. Det er hverken bilister eller andre, man tænker på. Det, man spekulerer sig helt grå i hovedet over, det er, hvordan man får naturgasnettet, den fejlinvestering, op at stå. Så kommer man med nogle forligspartier og får CD overbevist om, at det sandelig er noget, der vil gavne bilisterne, og at det er noget, der vil gavne husejerne; og at det vil gavne både det ene og det andet. I realiteten plukker man folk, snyder folk, så vandet driver af dem.

Så må jeg lige gøre den tilføjelse, at skatteministerens skrivebordsteorier om grænsehandel giver jeg ikke fem flade ører for. Uanset hvor mange statistikker han kan hive op af sine skuffer, så er det en kendsgerning – og det kan ministeren ved selvsyn konstatere, hvis han tager ned og kigger på det – at danskere i titusindvis har henlagt deres indkøb til syd for grænsen. Det kan man se med sine egne øjne, det behøver man ikke store, dyre statistikker osv. over.